

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 591/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Јелисавчића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 25.11.2024. године и КВ 2574/2024 од 12.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Јелисавчића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 25.11.2024. године и КВ 2574/2024 од 12.12.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 25.11.2024. године одбијен је захтев браниоца окривљеног да се стави ван снаге клаузула правноснажности на решењу Основног суда у Новом Саду К. 459/14 од 29.10.2020. године.

Решењем Основног суда у Новом Саду КВ 2574/2024 од 12.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 25.11.2024. године.

Захтев за заштиту законитости против правноснажних решења поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Зоран Јелисавчић, због повреде одредбе члана 243. и 246. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преначи побијана решења и усвоји захтев за стављање ван снаге клаузуле правноснажности на решење Основног суда у Новом Саду К. 459/14 од 29.10.2020. године или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 243. и 246. став 1. тачка 1) ЗКП из разлога што достава за решење Основног суда у Новом Саду К. 459/14 од 29.10.2020. године није извршена у складу са наведеним одредбама јер окривљени, нити остала лица из члана 243. ЗКП нису затечени на месту доставе, нити је остављено обавештење у смислу одредбе члана 246. ЗКП, те није било услова за истицање на огласној табли суда предметног решења дана 19.11.2020. године, чиме је погрешно на предметном решењу исказана клаузула правноснажности са 30.11.2020. године.

Наведене повреде одредбе члана 243. и 246. став 1. тачка 1) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца АА - адвоката Зорана Јелисавчића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић